

ה"ט 4652/03/16 - אמיר הלוי נגד שלמה יהודה סגל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 4652-03-16 הלוי נ' סגל

לפני כבוד השופטת הבכירה רים נדאף

המבקש אמיר הלוי

נגד

המשיב שלמה יהודה סגל

פסק דין

1. בפניי בקשה למניעת הטרדה מאיימת. הבקשה הוגשה ביום 2.3.16, התקיים דיון במעמד צד אחד, ניתן צו ונקבע דיון במעמד הצדדים.
2. בדיון השני שהתקיים בתיק ביום 10.3.16 הסתבר כי בעלי הדין הגיעו עם מספר רב של עדים וביומנו של בית המשפט לא הוקדש מספיק זמן לקיום הדיון בנוכחות העדים, לפיכך, נדחה הדיון ליום 17.3.16 ובעניין זה אני מפנה להחלטתי מיום 10.3.16.
3. ב"כ הצדדים הגישו בקשה לדחיית מועד הדיון והוא נדחה להיום.
4. בדיון שהתקיים היום נשמעו עדויות הצדדים, לרבות המבקש והמשיב, העד מטעם המבקש מר יוסף אסרף, והעד מטעם המשיב מר יוסף יצחק סגל, וב"כ הצדדים סיכמו את טענותיהם בעל פה.
5. מהעדויות והטיעונים והמסמכים שהוצגו לתיק, לרבות תיקי מוצגים שהוגשו על ידי שני בעלי הדין, עלתה תמונה של יריבות מתמשכת בין המבקש למשיב בשנים האחרונות, על רקע הגעתו של המבקש להתגורר בעפולה ופתיחת מרכז או מוסד חב"ד, אשר בו ראה המשיב מעין מוסד מתחרה למוסד אותו ניהל במשך שנים רבות בעפולה למען הקהילה החרדית שם.
6. עלו מספר טענות בעדויות על פרסומים מכפישים מצד המבקש כנגד המשיב, ואולי גם בכיוון הנגדי, ואין לי כל עניין להיכנס לפרסומים הללו, היות ואין בינם לבין ההליך של הטרדה מאיימת ולא כלום.
7. הצדדים ובמיוחד המשיב ניסה להוביל את הדיון לוויכוח בין המשיב למבקש באשר לתחרות ביניהם בקהילה החרדית, ותוך כדי הדיון ניתנו החלטות כי זו לא החזית הנכונה לנהל מלחמה זו, ואכן אין מקום להיכנס למחלוקת על מעשיהם בקהילה של המבקש לעומת המשיב, ואם אכן נוצרה תחרות ביניהם.

8. לגופו של עניין, אין מחלוקת עובדתית באשר לטענה שהמשיב בשלב מסוים ביום 29.2.16 התקרב למבקש ואמר לו "אני אעשה לך סוף". המשיב הודה על דוכן העדים באמירת הדברים, אך ביקש לייחס להם משמעות אחרת, וכוונתו הייתה לכאורה שהוא ישים לו סוף באשר לתחרות והיריבות הפוליטית ביניהם. באוזניו אף הושמעה ההקלטה שבה משמיע המשיב כלפי המבקש את הדברים הללו.
9. בעניין זה אינני מקבלת את טענותיו ופרשנותו של המשיב לדברים. הנימה של הדברים כפי שנשמעו באוזניי היא מאיימת, מטרידה, מפחידה, והכוונה ממנה הייתה להטיל אימה על מי שאליו מופנים הדברים.
- אין מקום לקבל את הטענה שמדובר בניסיון להפסקת הפרובוקציות הנטענות מצד המבקש, אלא איום ממשי וישיר על חייו ועל שלמות גופו של המבקש. לטעמי המשיב אמר את זה בלחש באוזני המבקש על מנת שאחרים לא יישמעו וידעו שהוא מאיים עליו.
10. עלה מהעדויות של המבקש ומר אסרף שהמשיב אמר על המבקש שהוא "מויסר", והתנהל וויכוח שלם על המשמעות של המונח "מויסר" בהלכה היהודית, שכמובן אין מקום להיכנס אליה במסגרת זו, אך ברור שהכוונה מאחורי אמירת המילה "מויסר" היא כוונה שלילית במיוחד.
- בעניין זה לא הצליח המבקש להרים את הנטל המוטל עליו להוכיח שהמשיב אמר עליו "מויסר". לעומת עדותו של אסרף בעניין זה, שמעתי את עדותו של המשיב, ולא מצאתי סיבה להעדיף את גרסתו של אסרף על פני גרסתו של המשיב בעניין זה, כאשר המשיב הכחיש מכל וכל כי אמר את הדברים על המבקש.
11. באשר לאיום על המבקש וילדיו שהם ימותו, העדויות והמסמכים שהוצגו הם עדויות שמועה, שאין לייחס להם משקל ראייתי משמעותי. לפיכך, אין מקום לקבל את הטענה שהמשיב אמר שהמבקש וילדיו ימותו.
12. העולה מכל האמור לעיל הוא שאני מקבלת את טענתו של המבקש כי איום על ידי המשיב, והוטרד על ידו באופן שמזכה אותו בצו למניעת הטרדה מאיימת.
13. באשר להפרת הצו על ידי בניו של המשיב שיצרו קשר עם המבקש לאחר מתן הצו, בעניין זה נפלו סתירות בעדותו של המשיב בעת שהעיד שסיפר על הצו לאשתו ואינו יודע מה היא עשתה עם זה, בעוד שבנו יוסף העיד על דוכן העדים שהוא שמע על מתן הצו מהמשיב עצמו.
14. יחד עם זאת, לא הוכח בפניי כי ילדיו של המשיב נשלחו על ידו כדי לדבר עם המבקש תוך הפרת הצו, וגם לא הוכח בפניי במידת ההוכחה הנדרשת כי בניו של המשיב ידעו על האיסור בדבר יצירת קשר עם המבקש בכל צורה שהיא.

15. לפיכך, לא הוכח במידת ההוכחה הנדרשת כי הצו הופר על ידי המשיב לאחר יום 2.3.16, לכן אין מקום לחייב את המשיב בהפקדת עירבון.

16. לסיכום, ולאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי הצו שניתן ביום 2.3.16, ימשיך להיות בתוקף עד ליום 1.9.16.

18. על המשיב לשלם למבקש הוצאות משפט בסך 1,000 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 1,500 ₪.

ניתן היום, כ"ו אדר ב' תשע"ו, 05 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.